

Nr 118.

Av herr **Holstenson** och herr **Friggeråker**, om *fraktklin-
dring vid järnvägstransport av för export avsett hö.*

Under senare år har ett jordbruksstöd genomförts, som på olika områden varit jordbruket till stort gagn. Detta stöd gives emellertid endast åt vissa produktionsgrenar. Enligt vårt förmenande motivera emellertid de tryckta priserna på hö att lättnader beredas även producenterna härav.

Åren 1931—1935 väjde importen och exporten av hö ungefärligen jämnt men sedan ha förhållandena förändrats. Så exporterades under år 1935 8,237,000 kg hö medan importen stannade vid 7,790,000 kg. Trots att importen 1936 nedbragtes till 1,770,000 kg och det inhemska behovet sålunda i högre grad tillgodosågs inom landet, ökade likväl exporten till 11,174,000 kg. När exportöverskottet förelåg blev naturligtvis det inhemska höpriset i hög grad beroende av möjligheterna att från den inhemska marknaden avlyfta det tryck, som ett sådant exportöverskott kunde vålla på höpriset. Kunde staten därvid som på andra områden ingripa prisstödjande skulle åtskilligt vara vunnet. Detta gäller så mycket mera, som nuvarande höpriser icke äro tillfredsställande. Priset på hö levererat fritt å järnvägs-
vagn i hårdpressade balar är kronor 5: 50 per 100 kg. Därvid avgår press-
ningen, som kostar 1 krona per 100 kg.

Beträffande frakterna för hö exempelvis till Trelleborg—gränsen kunna följande siffror anföras:

<i>Km</i>	<i>Från:</i>	<i>Hö:</i>	
371	Eksjö	165	} allt i öre per 100 kg
704	Enköping	217	
715	Hedemora	228	
394	Jönköping C	151	
692	Krylbo	201	
471	Linköping C	165	
517	Norrköping C	171	
350	Nässjö	139	
725	Sala	206	
402	Tranås	153	
746	Uppsala C	209	
666	Västerås	211	
560	Örebro C	178	

Av vad som anförts framgår, att priserna på hö för närvarande äro lägre än för 40 år sedan. De produktionskostnader — icke minst de arbetslöner, som vi nu ha — stå icke i någon rimlig proportion till dessa priser. Hö produceras i stor utsträckning i Småland, Mellansverige och södra Norrland å jordar, som mindre lämpa sig för spannmålsodling och naturligtvis icke kunna komma ifråga för betodling. Dessa bygder ha således icke samma stöd som sockerbets- och vetedistriktet erhålla. Det finns för närvarande för de lantbrukare, som äro hänvisade i större utsträckning till höodling, icke möjlighet att ernå ett bärigt lantbruk. Möjlighet till export till Tyskland och England finns emellertid och statens stöd för denna export genom en lämplig fraktlindring skulle mycket underlätta denna.

Under hänvisande till vad som anförts hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t göra framställning om sådan fraktlindring vid transport å järnväg, som kan vara ägnad att underlätta transport till gränsen av för export avsett hö.

Stockholm den 21 januari 1938.

Allan Holstenson.

Joh. Friggeråker.
